

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای اسلامی شهر و روستا

محدودیت‌های بازیافت

قابلیت بازیافت مواد به دلیل موانع فیزیکی و اقتصادی محدود است. محدودیت‌های فیزیکی از این واقعیت که برخی مواد خاص نمی‌توانند پس از مصرف بازیافت شوند ناشی می‌شود. مانند کاغذ توالت. مورد دیگر این که برخی از محصولات دارای طول عمر مصرف بالا هستند و پس از گذشت سال‌های زیاد به جریان پسماند وارد خواهند شد یا برای پسماند جمع‌آوری خواهند شد.

علاوه بر آن کیفیت مواد پس استفاده مجدد کاهش پیدا کرده و برای بازیافت مرغوبیت خود را از دست می‌دهند به عنوان مثال زمانی که کاغذ بازیافت می‌شود الیاف آن کوتاه و ضعیف‌تر شده و محدودیت‌های را برای تعداد دفعاتی که می‌توان آن را بازیافت نمود به وجود می‌آورد. همچنین فلزات در خلال فرایند اکسیداسیون از بین رفته یا در حین فرایند گداختن به صورت تفاله خارج می‌شوند.

از دیدگاه اقتصادی نیز باید توجه داشت که اگر مواد بازیافت شده از نظر کیفیت و قیمت با مواد دست اول قابلیت رقابت نداشته باشند تولیدکنندگان تمایلی به استفاده از آن‌ها نخواهند داشت.

روش‌های بازیافت

در بازیافت مواد به روش سنتی از تکنولوژی‌های پیشرفته استفاده نشده و در سطح کارگاهی انجام می‌شود. بدیهی است این نوع بازیافت تولید انبوه نخواهد داشت. بازیافت به این روش عمدتاً غیر بهداشتی است و خسارتهای زیست محیطی نیز ایجاد می‌کند.

۱

بازیافت سنتی
– نیمه سنتی

در این نوع بازیافت، مواد زائد به عنوان ماده اولیه مورد استفاده قرار می‌گیرد این مواد با استفاده از تکنولوژی‌های پیشرفته به محصولات جدید تبدیل می‌شوند. بازیافت صنعتی در سطح کارخانه‌ای انجام می‌شود و تولید انبوه دارد.

۲

بازیافت مدرن و صنعتی

تولید انرژی از مواد زائد قابل اشتعال یکی دیگر از زمینه‌های بازیافت مواد زائد جامد است که در کشورهای پیشرفته مورد توجه قرار گرفته است. هدف اصلی در استفاده از این روش، امحای مواد زائد است. از روشهای تولید انرژی از مواد زائد جامد شهری گازیفیکاسیون، فرایندهای شیمیایی، سوزاندن و ... را می‌توان نام برد. انرژی حاصل از این روش‌ها گاز، حرارت، الکتروسیته، بخار آب و غیره است.

۳

بازیافت مواد برای استحصال انرژی